

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 4832

Doknr.
503427

Dato
20-09-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 7. september 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 510 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 510:

"Kan ministeren oplyse, om det er lovligt for kommuner kun at anvise hjemløse psykiatriske patienter, der udskrives fra regionale psykiatriske hospitaler og står foran hjemløshed, til en plads på et herberg/forsorgshjem efter servicelovens § 110, eller skal kommunerne anvise et reelt tilbud i form af f.eks. almen bolig eller en plads på et socialpsykiatrisk bosted efter servicelovens §107 eller §108?"

Svar:

Det er kommunens ansvar at foretage en konkret og individuel vurdering af hver enkelt borgers behov for hjælp og støtte, jf. servicelovens § 1, stk. 3, og stille den nødvendige hjælp til rådighed efter serviceloven, jf. servicelovens § 4.

Bl.a. skal kommunen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp, jf. servicelovens § 110.

Optagelse i en boform efter servicelovens § 110 kan ske ved direkte personlig henvendelse – det såkaldte selvmøderprincip – eller ved henvisning fra offentlige myndigheder eller forvaltningsgrene, herunder også andre tilsvarende boformer, selvom de ligger uden for kommunens eller regionens geografiske område. Henvisning bør dog altid ske efter forudgående kontakt til boformen, og det er under alle omstændigheder lederen af boformen, der beslutter, om en optagelse kan finde sted.

Hvis en hjemløs borger udskrives fra psykiatrisk behandling, og borgeren ikke selv har mulighed for midlertidigt eller varigt at løse sit boligproblem, skal kommunen anvise midlertidig husly, jf. servicelovens § 80. Kommunen kan henvise enlige til et herberg/forsorgshjem efter servicelovens § 110. Denne løsning bør dog kun anvendes som en absolut nødløsning for en kortere periode, og der bør hurtigst muligt tilbydes en anden form for indkvartering, jf. vejledning om botilbud mv. til voksne efter reglerne i almenboligloven, serviceloven og friplejeboligloven.

Med venlig hilsen

Mai Mercado